

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
60 lei anual 30 lei pe jum. an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Regina Maria Nr. 1.

ANUNȚURI:
4 lei linia petit.

Neamul „Șoimii“-reștilor

— poveste istorică (mai frumoasă ca a lui Sadoveanu) în 8 tablouri și mai multe acte. —

TABLOUL I.

Pe vremuri, când parfumul
Batistei de mătase
Nu-mi răscolea făptura
Spre gânduri amoroase,
Ci hoinărind tot timpul
Prin prav de mahalale
Batista legendară
Mi-era ventilatoare;
Eu alergam 'nainte
Ea flutura 'napoi...

Așa 'ncepu'tam sportul
Cu prietenii 'n zăvoi.

TABLOUL II.

Trenat de-afăta joacă
Simțeam cum cresc de mare
Și-acasă dădeam gata

Trei blide cu mâncare,
Sub epiderma-mi crudă
Svâcnea musculatura...

Sburdam de bucurie
Și-mi admiram făptura.

TABLOUL III.

Cum șlefuește fierul
Un mester iscusit
Așa și eu cu vremea
De sport m'am șlefuit
Căci, — de, — 'mi mijeza mustața
Și-mi divideam sportul,
În Foot-bal, dans și-ochiade
Pusesem tot aportul
De cunoștinți din lume,
Din școală și din trenă

Ca Don' Juan de forță
Intrasem în arenă.

TABLOUL IV

Băgam în draci tot sexul
Gingaș și poftitor
Când despre sport, — cu patios.
Ceteam, — pe placul lor

— «Ah ce mai «Șoim» de frunte
«Și ce manierat»!
Șopteau cu dulci fioruri
Fetițele deodată'.

Și astfel cu concursul
De simpatii și grații
S'au înjghebat și «Șoimii», —
Spre fala astei nații. —

TABLOUL V.

Ca ornicul ce bate
În regulat tic-tac
Nici vremea nu ia seamă
Că-ți e, sau nu pe plac
Ci măcinând la zile
Și ani în mersul ei
Tu te trezești deodată
Îmbătrânit holtei,
Și plângi că idealul
Din mână o să-ți sboare

Femeia însă nu vrea
Să țină cont de-o floare;
Cu milă te privește,
Dar în căpșorul ei
S'a strecurat figura
Imberbului, — ce vrei!
Așa se 'ntâmplă 'n lume
Așa ne este dat
Să pătimim când «Șoimii»
Dau câte-un bal mascat.

TABLOUL VI

Ah! bal mascat cu lume,
La suflet nemascată,
Cum ai svârilit tu 'n pieptu-mi
Șageată din săgeată
In Schimi și Foxtroturi
Și 'n sdrângâniri de pinteni
Ai convertit fecioare
Spre băieții sprinteni;

Eu care-ador la culme,
Societatea «Șoimii»,
Mai bine lupt de-acuma
Cu «Iehuda», cu Sloimii
Decât să pierd aicea
Un formidabil «match»
Pornit cu mari speranțe
De-al dragostei ghiveci;

Deci voi ceti tratatul
De luptele franceze

Spre-a nu m'aduce-amorul
In fărbi de maioneze.

TABLOUL VII

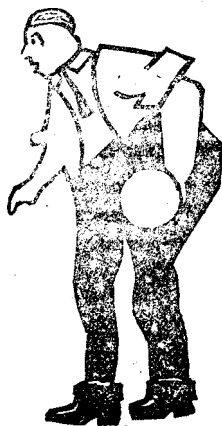
De fulgere rebele
Cari ard pân la picioare
Un „nu știu ce“ m'atrage
Spre sticla 'ncântătoare;

La Gruia 'n miez de ziua,
La Macarie seara,
Eu mă trenez de luptă
Și voi străbate țara
Spunând că «goaluri» multe
Și fără de sfârșit
Va căpăta în lupte
Doar Soimu 'ndrăgostit.

TABLOUL VIII

Scăpând pe toți sportmanii
De-a dragostei belea
Ei vor lupta ca smei, —
Nici când nu vor cădea, —

S'or desvolta băeții
In șolduri și în șele
Când n'or mai fi robiții
Cutărei damicele;
Dar când ca privitoare
Veni-vor cele grații
In luptă șovăi-vor,
Cuprinși de dulci senzații...

p. conf. Tepeluș.

La vânătoare

Plecat'am șease la vânat
Cu subsemnatul șapte
Și nu știu dacă vre-unuia
Nu-i furnica prin spate.

Toți înarmați cu revolver
Cu puști și cu bidoane
De s'au ascuns când ne-au văzut
Și Sfinții din icoane.

Cartușe-aveam sute și mii
In pușcă 'n buzunare
In brâu în traista de vânat
Și'n raniță 'n spinare.

Pe drum frumos ne lăudam
Că știm ținți prea bine
C'am mai pușcat bursuci mistreți
Ba chiar și câte-un câne.

Aprinși la țință, ne-am postat
In linie de luptă
Și ascultam la bătaiași
Cu răsuflarea scurtă.

Dar iată, iese un mistreț
Ho! bate-l'ar păcatul
«Grad-aus»... nici chiar să-l fi
chemat...

Pe nume subsemnatul.

Țintește Chime, nu te da
Curaj! haid trosc, plosc, gata!
Unde-i mistrețul? n'a picat?
Nu! bată-l Preacurata!

Pe el, căci va cădea curând
Căci doar am țințit bine
Ce norocos sunt, Doamne măi
Să iese 'ntâi la mine?!...

Hai prin desis, pe urma lui
Căci multe nu mai are
Dar sânge nu-i un pic măcar
Ei asta-i de mirare.

Mergând așa, de-odat' găsii
O... nu știm cum îi zice
Și m'am re'ntors iute 'napoi
Ca alungat de bice.

Când la lumină am eșit
Și toți mă asaltară
Cu întrebări ce-a fost?! mistreț?
Zisei c'o voce amară.

Mistreț, mistreță, scroafă, porc
Mai mare chiar ca mine
Dar n'a căzut, s'a dus fugind
Măcar' c'am ochit bine.

Dar unul dintre ei atunci
A zis: ai ochit luna
Căci glonțul șuera prin vânt
Și-ardea bată-ți'l bruma!

Chimu.

Intârziatele binecuvântări dela Baba Hârca pentru 1924.

Anul care a sosit
Tuturor cum au dorit
Să-le fie zilele,
După cum li-s faptele;
Celor buni cu bunătațe,
Celor răi cu răutate;
Bolnavilor ridicare,
Iară la cei morți iertare.

La renegații ștreanguri groase
La alor spurcate oase;
Fire-ar haram cioarălor,
Și hula de neamurilor.
La îmbogățiți pe nedrept,
Să le stea cuțitu 'n piept.
Și să nu poată muri,
Până nu vor răsplăti:
Hoția ce au făcut
La cumpărat și vândut.

Pe pungășii de la trenuri
Să-i ajungă slabe vremuri;
Casa li-o mănșe pustia
Pe copii nemernicia,
Să cunoască fiii lor
Păcatul părinților.
Femeile le orbească,
Și din cerșit să trăiască
Fie toți descoperiți,
Și de lume afurișiți.
Domnul sfânt să-i pedepsească
Lumea să-i desprețuiască;
Ani mulți pe paturi bolească,
Vermii pielea le-o scobească
Aibă partea furcilor,

Trupul, hrană corbilor,
Ca să fie pildă vie,
Acelor ce fac hoție;
Că sunt plaga neamurilor,
Blastămul creștinilor.

La preoți și dascălași,
Ce se poartă cam trufași
Cari din dragoste de pungă,
S'au pus ca să fie 'n slujbă,
Dară nu ca să servească,
Cu dragoste creștinească.
La aceștia farisei
Ce se pot numi bani răi,
Dă-le Doamne 'n zi și noapte
Și-i desfă de bunătațe,
Bogăția să le crească,
Sănătatea le lipsească.

Slujbașilor dela sate,
Ce fac multă strâmbătate
Ațâțând neamul creștin,
Contra statului Român,
Dă-le Doamne zile lungi,
Să umble numai pe brânci,
La plituri poarte belciug,
Să fie de răs în târg,
Iar slujbașii cei cinstiți
Aibă mulți ani fericiți.

Pantofari și ciobotari,
Cojocari și potcovari,
Voi lemnari și voi ferari
Meșteri mici și meșteri mari
Cei cari formați industria

Și vă purtați omenia
Zile albe să trăiți,
De chefuri nu vă feriți.

Vouă văduve și fete
Care nu aveți păreche,
Vă doresc ca în curând
Cununie după gând
Iar acelor măritate,
Și cu gurile cam sparte
Să aibă de bătă parte:
Să le scarpine la spate.

La economi muncitori,
Și de vite crescători
Dă-le Doamne brațe tari
Să lucre pentru tâlhari,
Pentru trântorii cei grași
Ce se 'nvârt pe la oraș.
Că de n'ar fi economi
Cine-ar hrăni pe-acești domni?
Economii 'n cărca lor,
Duc sarcina tuturor
Și tot bietul econom,
E desprețuit de domn,
Nu de domnu-adevărat
Ci de domnul cocoțat
Care dă cu piatra 'n cine,
I-a aruncat zilnic pâne!

Gratulări mari și mărunte,
Aș mai avea mii și sute,
Ca să dau și să împart,
La acei cu plitul lat
Cari în oarba lăcomie,
Nu mai cunosc omenie
Ci-s cu fapta porcului
Spre rușinea neamului.

Pe aceia-i gratulez
După cum pot le urez:
Ca la mulți ani să trăiască
Și pe pat doar să bolească.

Acuma de încheiere
Dă-i lui Gaiță muiere,
Cu o mare straiță
Și cu pui de gaiță.

Tot pe drum

Tot pe drum pe drum pe drum
Și la crășmă nici de-cum
Dă-o dracului plăcere
Dacă n'ai rachiu și bere,

Tot pe drum pe drum de țară
Iară beat în nici o seară
Dă-l în focul lui de chin
Dacă n'ai tabac și vin.

Stan Pătitul

Văduvul Ilie Surcalău din Tambălau, stătuse văduv mai bine de doi ani, și nu din cauză că nu s'ar fi însurat bucuros, chiar și a treia zi după ce și-a trimis soția cu scânduri, dar vezi sacul nu și-a aflat petecul, zisa hăluia.

Cele mai multe văduve îl gingăseau că e prea tomată, altele că nu e destul de țanțoș. De unele nu-i convenea lui, că nu au destulă ecleejie, fondul intern și extern nu e destul de mare; nu e destul de valoros.

În urmă săracul și-a aflat petecul: el adevărat și-a pus ochii pe văduva Varvara Ciupercuța din Fuștel, care era lângă satul Tambălau, și despre care credea că pe lângă averea externă va avea ceva și la fondul sufletesc.

Bietul Surcalău ar fi voit cu toate brațele să pună brânca pe Ciupercuța, dar afurisita de văduvă îl tot amâna, nu că doară nu i-ar fi plăcut de el, căci omul avea și puțină carte; fusese dascălăș pe vremuri și acuma era cantor, cu diploma la mână, dar se temea ea, că nu va putea manipula cum se cade tâblișoara de moșie, ce o moștenise dela părinți, pentru-că Surcalău era cam leneș. Și-apoi vezi cum sunt zilele omului; astăzi ești, mâine iară, un picior în groapă și altul afară. Se gândea și el că n'are să trăiască de două ori, și de aceia și-a pus în cap să pipăie pulsul văduvei Ciupercuța, și deacă vrea bine, dacă nu se nu mai alerge după carul care nu-l așteaptă. Așa a și făcut...

Într-o zi din carnavalul Crăciunului, cine pica în casa la cocoana Ciupercuța? Era haramina lui Cula Parpangel.

— Hei! mirloae ruginită, da tot mai faci umbră pamântului? — zise Ciupercuța, văzându-o intrând în casă.

— Hapoi până mă ține cel da sus tot ma mai mișc încet, țucuți melița.

— Da, da, sacurea rea nu pierde. Da ce veste mai aduci de pela voi din Pipirigani?

— Nu mai ședem în Pipirigani, țucuți mănătoarea, că ne-am mutat la Tambălau.

— Ce veste aduci din Tambălau?

— Apoi la Tambălau, nimica rău, țucuți potcoava dela copita. Mai nou e că cantorul Surcalău, se va cununa cât de curând, cu o fată fără părinți. Numai în zilele acestea și-au dat în petecă și s'au îndrăjit unul de altul foc. Cantorul s'a dus la foaia funduoală și i-sa împărut de ce a aflat; de alta parte fata încă a aflat că nu-i va merge rău cu cantorul, că se face canforița.

Ciupercuța puse mâna în păr și se scărpină puțin, cam ciudoasă și tăcută.

— Nu cumpără doamna dela mine nește ace dahele de angliuș, calite în sau de broasca, ori meșeleul ahasta, care te ține la vărut zece ani. Nu le dau scumpe sărutașă rumeșătoarea, și nu-ți cer cu carul: uită mi da o țără pită, o oală de făină, ceva râncezala și ceva jumară să duc la Cula meu săracul. Apoi pentru meșeleu mi da o ferdela de grâu. că vezi și parul și rășina cu care am lipit văruiorul le-am pus dela noi, pipăie de vezi că e păr de porc

și e clăit bine cu rașină. de nu se smulge.

— Nu fac târg cu tine, că tu umbli să înșeli. Hai, dute afara!

— Apoi te las și mai lesne, numai să nu mă scoți cu mâna goală din casă, că mama d-tale, fie sănătoasă în haia lume, nici odată nu mă scotea cu mâna goală din casă.

— Drept ai! că nu cu mâna goală, că ea te scotea cu sucitorul, ori cu șcleafa de lemn, din casă.

— Se dai lui Cula al meu să-ți facă un ciur din pielea d-tale, dacă vei fi având piele de oaie tare; ori să-ți facem un spoitor din părul d-tale, dacă ai păr de porc, că coada și celelalte le punem din al nostru.

— Nu fac nici un târg acuma cu tine. Lasăm în pace.

— Vad că ai ceva su-părare. Lasăm să-ți caut cu gheocul, ori să-ți spun din cărți norocul.

— Bine să te vedem cum știi minți.

— Daicea dâן cărți țise arată mare noroc: un om bun și învățat vrea să te norocească, dar fata asta, vrea cu fermece să-ți ia norocul din mână. La omul acela îi place de d-ta. Ți-se mai arată și căsătorie fericită, cât de curând.

Fata aceia are furcă și cârlig fermecat din oase de racaticiu. Cu cârligul trage la ea pe cine voește, iar cu furculița desparte pe cei îndrăgostiți.

— De unde aș putea să capăt și eu un cârlig și o furculiță fermecată.

— Eu încă îți pot împromută pe puțin timp și pentru o plată bună, o pereche de astfel de scule, dar dacă nu le vei ști fo-

loși atunci îți faci numai rău. Mai bine lasă pe Lina să-ți facă isprava. Ș'apoi de n'o hi bine, sa ma stropșască răul. Adă laba și se fie în ceasul cu noroacele. Că doară, — țucuți rumega-toarea, — numai cel ce a prins racaticiu și a scos cârligul și furculița știe meș-teșugul, cum trebuie să umbli cu ele. Pentru o plată grasă, eu te învăț cum să ai furculița și cârligul, că vei avea lipsă ca să tragi la tine pe cine ai vrea să te iubească.

— Că bine zici! la spunemi cum trebuie să fac.

— La vară, să prinzi un racaticiu, îl scuipi de trei ori în gură, apoi îl pui într'o oală și astupi bine oala cu o cârpă și la cârpă faci o spărtură cât ar putea intra o furnică.

Ooala aceia o așezi pe un furnicar mare și pleci d'acolo, ca se nu auzi racaticiu strigând, că atunci nu-i bine de celce a pus oala pe furnicariu. Furnicile intra pe spărtură la racaticiu și-l pișcă și de aceia el zbiară, cât îl ia gura.

După 7 zile te duci la furnicar, te dai de trei ori peste cap; deslegi oala și afli că furnicile au lăsat numai oasele racaticiuului.

Intre oasele acelea vei afla un cârlig și o furculiță. Cu acelea poți împreună și despărți pe oricine, înțelesu-mai, țucuți melița.

*

Din toata isprava s'a ales: că văduvul Ilie Surcalău din Tâmbău, s'a căsătorit cu Varvară Ciuperçuță din Fuștel; Lina lui Parpangel a primit dela amândoi însurațeei, câte un purcel, câte-o

găină neagră și alte multe daruri fără se știe unul de celalalt, că cine ia legat la olaltă și cum sa pus lucrul la cale.

Eu știi, dar nu spun la suflet de om.

Gaiță.

Serbările dela Lugoj

Zdărr-ai durr-ai bate toba
Ca prin vânt lățește vorba
Să ne îmbrăcăm de gală
Să ne-adunăm fără sfară
Să ne strângem toți la Centru
C'avem vizită Regală.

Zurueli de telefoane
Ca să ni-se rezerveze
Barem cînzeci de vagoane
Căci mergem cu mic cu mare
La frumoasa 'ntâmpinare.

Veni ziua, plecă droaia
Ca puzderia, ca ploaia
Din câte-un sat patru cinci
Toți chipeși, frumoși, voinici
Iar din altul unul doi
Tot la fel, pui de eroi.

Pe drum nimica 'nsemnat
Făr' poate vre-un răsturnat,
In Făget lumea cheflie
N'a făcut nici gălagie
Pân' la trenul cel de doi;
Karhezi, batăl norocul
Cântă sdravăn din cimpoi.

Vine trenul, sus băiete
N'aștepta ca să te-aștepte,
Nu-ți căuta loc frumos
Că poți rămânea pe jos
Ci te-aruncă unde ți vine
Căci și-aici și-acolo-i bine.

In tren afară de mine
Popa Neagu glumea bine
Dar eu tot l'am păcălit
Căci deodat' a adormit
Și glumind mereu, mereu
Hop! am adormit și eu
Și-am durmit, durmit frumos
Până ne-am coborât jos.

In Lugoj inghesuală
Pe strade lume și țeară
Tot trăsuri cu patru cai
Duceau domnii cătră rai
Călăreți, o droaie 'ntreagă
Măsurau strada de largă
Famfare, muzici și coruri
Dădeau Regelui onoruri.

Alăta'i de-atribuit
Că sortarea, rânduiala
Foarte bine-au reușit
Și să nu vorbesc păcat
Am rămas entuziasmat.

La plecare, unde-i trenul?
Auzea-i mereu refrenul
Iată-l nu-i, acesta-i oare?
Băga-ți seama la picioare!
Asta pleacă la Reșița
Celalalt la Oravița.

Ăla merge cătră noi
Uite ce vagoane are
Pentru cai și pentru boi
Unul singur bate'l doamne
Ar fi de cel de persoane
Dar i'ncărcat de cucoane,

Domnii cei în frac și clac
Să-i văd acum ce se fac...
Toți se urcă înainte
In vagoanele de vite
Ba pe scări ba 'ntre vagoane
Ce păcate, doamne, doamne.

Schimbă stângul, schimbă dreptul
Bate 'ntoarce, ține pieptul
Unde-i popa? Nici o glumă
De somn sănătate bună,
Care scăpa dintre noi
Nu se mai uita 'napoi.
Dupăce-am scăpat din strun
Furios ca un nebun
Zisei; măi! bată-vă crucea
Acum fu Bănatul fruncea.

Chimu.

Urzică Scandalografescu

despre dragostea confesională.

Dragostea nu-i legată de barba popii. Cu alte cuvinte, amorul n'are confesiune. Se zice, ce e drept, ca cine n'are frumoasă, pupă și mucoasă, dar' de regulă pupă fie-care ce-i place, fără respect la piedeci confesionale. Eu n'am auzit, ca un popă gr.-cat. să pupe mai bucuros pe dascalul gr.-or. decât pe dascalita, și nu cunosc dascăli, care fac popii curte, pentruca nu le place preoteasa. Care va să zică, amorul nu poate să fie nici gr.-or. nici gr.-cat. Asta însă numai până atunci, până când amorul își are locuința

în inima. Indată ce amorul își schimbă locuința, și se pogoară din inimă-n stomac, devine confesional.

Toate acestea vi le-am spus, ca să înțelegeți ce vreau să vă spun.

Nime dela noi din sat n'ar fi crezut odată cu Toma apostolul, că feciorul popii nostru drept credincios, însurându-se, va lua fata popii celui unit.

Popa nostru, cum îl știți, e din școala Sibiului, și prin urmare în stare a mânca în post și'n dulce numai uniți. Cu toate acestea, cum

ați auzit azi vestindu-se din ușa altarului, feciorul popii nostru va lua fata popii celui unit, cu scop de a se face însuși popa unit!

Cum se poate asta?

Nu întrebați cum, pentruca răspunsul e foarte ușor!

Popa nostru s'a făcut în anii cei seci ai Egiptului popa. Deosebirea e numai, că până când seceta egipteană a durat numai 7, la popa nostru ține de 27 de ani. Popa nostru, 27 de ani, de când e popa, din venitele parohiale s'a saturat numai la nunte și pomeni. Din contra, popa cel unit, cu toate că are biserica rea, are ecleejie bună. Biserica poate să fie oricât de crepată, lucrul de căpetenie e, ca popa să aibă ce mânca, și să poată mânca fără temere ca-i crepa burta.

Iată pentru ce ia feciorul popii nost pe fata popii celui unit. Omul trăind în lume, vrea să aibă ce mânca. Aceia, care mănâncă ca să trăiască-'s niște gugumanii.

Așa se explica amorul feciorului popii nostru cătră fata popii celui unit, iar atare amor se numește amor gastronomic.

Bine ar fi să fie bine, dar eu mă tem de rău, pentruca legătura casnică între o porodiță gr. or. c'o porodiță gr.-cat. n'o să fie bine văzută nici la Sibiu nici la Blaj, și lesne se poate întâmpla, ca feciorul popii nostru, luând fata popii celui unit, s'o pătească ca țiganul, când a murit de foame, înțepenit între pite. Țiganul a murit estmod de foame înțepenit între pite: Era în timpul secerii când pâne de cea veche nu mai era, ear cea nouă se afla încă pe câmp, și țiganul tocmai atunci a murit!

Multe-ai zis

Praleo batate norocul
Bine ghicești cu ghiocul
Și descânți prin fund de oala
Și de bube și de boala

Bine știi arunca bobii
De pui în mirare orbii
Iar cu daru-ți de vorbire
Pui chiar surzii în uimire.

Mușii te-acompaniază
Ciungii te aplaudează
Praleo, Praleo, om vestit
Multe-ai zis, multe-ai ghicit.

Timpul trece vara vine
Când vei ghici pentru tine
Când vei spune apăsător
Doamne! Eva m'a'ndemnat

Eva, fiind prea cuminte
M'a scos Doamne din sărute
Și-am lucrat cum mi-a dictat
Căci altfel m'ar fi mâncat,

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Se vorbește că din cauza lipsei de păcură Sibiul va rămânea fără lumină.

Doi pungași vorbesc între ei prin orașul de jos:

— Se face întunec în Sibiiu putem face învârteli mai unsuroase.

— Ași! Nu e nădejde tovarăș, sunt prea mulți de ceice fac învârteli ziua la ameazi așa că pentru noaptea nu mai prea rămâne.

— Ai primit o scrisoare dela unul, care te face hoț și pungași și nu se iscălește?

— Fire-ar al dracului cine-o fi. Dar de unde mă cunoaște și ăla?

Simpaticul nostru amic... Clește(?) mergând după miezul nopții spre casă, cum îi stă românilui mai bine, găsește poarta încuiată. Și cum pământul se învârte și el sta pe loc, înza-

dar cerca cu chela zidul vecinului și pălanul acestuia. Lă urmă reclamă furios:

— Fir'ar ai dracului să fie de pungași. Au spart și aici și mi-au furat gaura cheii.

La biserică merg bărbatul cu femeia ca buni creștini. Când ajunge cantorul să cânte: Lăuda-ți pe domnul în glas de trâmbițe"... Bărbatul oftează una:

— O Doamne când va ajunge femeia mea la tine, o să ai o muzică militară întreagă.

Sustărul câtă inăș:

— Ce dracu are ceasul de nu mai bate de vre-o șapte zile.

— Ar putea face la fel și domnu maistăr pe vre-o câteva luni, — răspunse inășul oftând.

Funcționarul vine târziu la birou. Șeful, roșu ca para, își adună în gând toate legile și paragrafele ca să dea un exemplu strașnic de pedeapsă pentru cei ce nu-și fac datoria.

— Domnule șef, vă rog frumos să mă scuzați, că am întârziat, însă nevastă-mea pe neașteptate a născut doi gemeni. Vă rog să credeți că eu nu sunt de vină.

La inspecție colonelul întreabă pe un recrut:

— Cine e tatăl nostru al tuturor?

— Domn' Plotonel-majur.

— De ce mă plotonierul major e tatăl nostru?

— Pentrucă Dumnealui ne spune de trei ori pe zi: „Mă răcane, eu vă îmbrac și eu vă dau de mâncare”.

La școala din Tâlmăcel întreabă învățătorul pe un copil:

— Cu ce comune suntem noi vecini?

— Cu Boița, cu...

— Ai ști tu să-mi spui ce însemnătate are Boița?

— O câștigat judecata cu pădurea, — răspunse repede băiatul.

Aluzii

În grădina de legume
Să-mi săpați mormântul meu

Unde nu's nici șerpi nici broaște
Unde nu'i mirosul greu.

Nu! nu vreau să merg acolo, în pământul înghețat
Voiu în cruntă bătălie cu bălauri să mă bat
Crâncen voiu să lupt ca zece, ca un aprig pui de smeu
Numai sânge și cadavre voiu să văd în jurul meu

Nu! nu-mi place, e pericol să te bați necontentit
Spada-mi de s'a rupe'n două, ce-am făcut? sunt prăpădit
Și să mori tu 'n val de sânge, măcar că e lucru sfânt
Nu e bine, căci nu-ți pune nici chiar cruce pe mormânt
Cum să mor să fie bine și de mine și de moarte?
Imi fac gânduri, dar degeaba, bune nu's, sunt rele toate.
Mai bine-i când te'ncălzește al vieții dulce foc;
Cred, că tot ar fi mai bine, ca să nu mai mor deloc.
Chimu.

Fratello Raportore!

Come și pote di no mai scribello d'on porcarello che si petrechi en tierra pi rosso e pi giosso. — C'on altera occasione io si povestiamento di grandî porcherelli misticcati c'o smecherelli e tu no si responso mi una vorbarella. Prin credo ca citittiamiento ti apuccari zgarciurrelli de coleramento e zacchi c'on porcco di cane. — Nostri fascistillimenti far' mente si faccuto veramente credo granda faradecapparella di umblatto c'on brischi scossi di grandî domini or crezutto ca i piu giunghiarelllo e decratori zonarella di assediamento panla meddo tierra. Vissurilli far peregghi, bella comedella far paralli, gioco di farsamento misticcato co fricchi domnesco. Prin venerelli unguirelli, secondo furello olielli, trio bottezeri c'on pompi, quarto pumerello bomberilli, cniquto attaccari farmachifascistiamiento, sexto sanatatibunamento cordiale.
Chimu.

Din cauza deranjerii firelor telegrafice „Știrile telegrafice” o să le dăm cu poșta în numărul viitor.

Deci: răbdare și... tutun.

ILIE MARTIN & Comp

Fabrică de cherestea și
mobile.

SĂLIȘTE (lângă gară)

Primește și efectuează comenzi de cherestea, mobile, tâmplărie de bina-
le și lazi de mărfuri,
precum și tot felul
de lemn de con-
strucție.

Primește:

pentru tăiat la
Gatter, tot felul de
bușteni, precum și lu-
cru la mașinile de tâm-
plărie, socotit pe oră, dela
— — — ori cine — — —

In depozitul nostru se
capătă cement, var, ti-
glă, lați etc.

Cu stimă

I. Martin & Comp

Marca

GRAZIOSA-MILL

Cea mai bună hârtie de
scrisori.

Se vinde în toate librăriile
și papetariile,

Hârtie și plicuri naționale.

Hotel Boulevard Sibiiu

aranjat modern, curat cu tot
confortul, cu încălzire cen-
trală și cu băi proprii.

CAFENEA ELEGANTĂ

Serviciu ireproșabil. Seară de
seară concertează muzica milita-
ră a Reg. 90 Inf sub conducerea
valorosului șef de muzică Căp.
Dvorzak.

Restaurant de cl I.

„CETATEA“

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV.
Telefon 430.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Rupea, Co-
halm, Odorhei și Toplița-Română

Agenție: „Cetatea“ Foreign Exchange, New-York Wall
Street 70, lichidează afacerile de moștenire din
— — America în cel mai scurt timp. — —

Reprezentant în America: Dr. Gheorghe Crișan
advocat fost deputat, administrator-delegat al Institutului

Capital social vărsat, ^{capital în emisiu-}
^{ne și fonduri} : **Lei 70.000,000.**

Operațiuni de bancă de tot felul se execută prompt
și în condițiuni avantajoase.

**PRIMEȘTE depuneri în cont-curent și DEPUNERI
SPRE FRUCTIFICARE CU LIVRETE.**

ACORDĂ împrumuturi de tot felul și face plăți în țară și
străinătate.

LEGĂTURI directe cu cele mai mari bănci din Europa
și America.

CORESP. IN AMERICA «Bank of Europe» New-York.
INCASSEAZĂ CECURI AMERICANE: emise asupra
oricărei bănci din Transilvania și vechiul Regat, în
condițiunile cele mai favorabile.

Români Americani! Cumpărați acțiuni dela Banca Cetatea
Emisiunea a 5-a, prin mijlocirea Agenției noastre din New-York.

Abonați cu toții „Cuvântul Poporului“

„ALBINA“

:- INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII :-

CENTRALA Sibiiu.

Fondată la anul 1872.

Sucursale: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș,
Târgul-Murăș, Timișoara, Sân-Mărtin

Capital deplin vărsat **Lei 25,000,000** —
Fonduri de rezervă „ **17,000,000** —
Depuneri spre fruct. „ **270,000,000** —

Legături cu toate centrele din țară.

Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America
— are o secție specială pentru afacerile Americane. —

**Jertfește anual sute de mii lei pentru
:- scopuri de binefacere și culturale :-**

**PRIMEȘTE depuneri spre fructi-
ficare fără anunț cu 6% dobândă, fără
— considerare la sumă. —**

Pentru **depuneri cu termen fix** plătește
6½—8% și mai mult, după mărimea sumelor,
durata termenelor de plată și după invoială.
Darea către stat o plătește Institutul din al său.